

кандила, безшумно пристъпи към олтара, почна да пипа вехтата напукана икона на Свети Никола и измъкна отъ една пукнатина бѣло нагънато листче. Изскочи на двора и се затече към кмета:

— Ейго, билета! — викна Славчо.

Кметътъ пое листчето, надѣна очилата си и прочете:

— № 37245. Сжщиятъ!

Грабна Славча, вдигна го високо и го цѣлуна по челото.

— Ние ще купиме не една, а петъ нови мрежи. Ние ще ловиме петъ пжти повече риба!

Отъ кжде взе този билетъ, скжпо момче?

— Купихъ го, — тихо прошепна Славчо да не го чуе Йорданъ гостилничаря. Боеше се да не го бие, като се научи, че не му е предалъ и подаренитъ 20 лева.

Цѣла нощъ рибаритъ се веселиха. На другия день двама души заминаха за паритъ въ столицата. Когато се върнаха, донесоха на Славча нови дрехи и го проводиха на учение въ рибарското училище.

А. Каралийчевъ

Н.
Х.
М
Л
А
Д
Е
Н
О
В
Ъ

СВЕТА НОЩЪ

Нея нощъ снѣгътъ валѣлъ, валѣлъ,
отъ снѣжинки пжтя побѣлѣлъ.
Свѣтили въ гората посребрени
на елхата клонитъ зелени,
а на нея мънина, самичка,
чудна пѣсень пѣла Божа птичка:
„Нани, нани, моя рожбо мила,
мама въ пеленки те е повила,
на повойтѣ грѣй звезда—звездица,
грѣе твойта ангелска душица.
Въ ранина, овчари боръ набраха
и зелена люлка ти сковаха.
Света Петка ризка ти оплете
все отъ злато и отъ снѣжно цвѣте.
А света Недѣля те люлѣе
и те милва, гледа и ти пѣе
както пѣятъ подъ стрѣхи, кошари
тази вечеръ гости коледари.

И. Стубелъ